

Vstávej, vstávej!

Veronika Sudová

Cíl: *rozvoj fantazie a představitivosti, kamarádských vztahů, spolupráce, komunikace, orientace v prostoru, hrubé motoriky, kolektivní citění, pohybových dovedností, postřehu*

Věk: 3-7 let

Pomůcky: žádné

Postup: *Honičky, kde se dá vysvobozovat, hrajeme moc rádi. Vzpomínáte, čím se dalo osvobodit zmrzlíka, čím se dalo osvobodit před zlým černokněžníkem nebo když jsme si hráli na příšerky? Na vysvobození vždycky stačil jeden kamarád. Jenže dneska to bude mnohem těžší. Myslíte si, že to zvládnete, nebo že vás všechny honič Rychlonožka pochytá a pak už si nebude s kým hrát? Dobrá tedy, zkusíme to. Na Rychlonožku si nejprve zahraju já. Za chvíli vyběhnu támhle z toho rohu, a komu dám babu, ten si sedne do dřepu a už dál neběhá. Ledaže by se našli dva kamarádi, spojili ruce nad hlavou toho, kdo už nesmí běhat a rychle řekli: „Vstávej, vstávej!“ Tím by kamaráda zachránili a mohl by běhat dál. A když si dáte pozor a pomůžete i ostatním, pak by se mohlo stát, že to nad Rychlonožkou vyhraje. Zkusíme to? Jakže se tedy zachraňuje? Pojdme to pro jistotu vyzkoušet. Péťa, Verča, Sára jsou chyceni, sedí ve dřepu, co s tím uděláte. Zdá se, že si dokážete poradit. Jste připraveni? Rychlonožka už sbírá sílu...*

Uvedená hra vyžaduje již větší nároky na spolupráci dětí, ale i jejich pozornost a orientaci v prostoru. Současně je-li zadána jako souboj honiče a skupiny, posiluje kolektivní citění a pospolitost dětí. Sám vyhrát nemůžu, ale sám mohu pomoci k tomu, abychom vyhráli, což je velkou motivací zejména pro kluky. Pokud by totiž Rychlonožka všechny vychytil, nedalo by se už hrát.

Varianty hry samozřejmě spočívají v upravení motivace. Příště bude na louce honit např. vandal, který kdejakého motýlka plácne, a zachraňovat bude jitrocel (tedy opět dvojice dětí, která spojenýma rukama přiloží pomyslný obklad a slovy „vstávej, vstávej!“ vrátí motýla do života). Záleží na fantazii, ale i potřebách s ohledem na téma, s nímž se ve skupině pracuje.

Zkušenosti s realizací: *Mám věkově smíšenou třídu, proto nechám hru zahrát nejdřív starší či zkušenější děti, ostatní přihlíží, a tím názorněji porozumějí pravidlům. Je dobré, když si jednu tuto situaci děti zažijí a ten den hra skutečně skončí, protože následující den se bude spolupráce dařit rozhodně mnohem lépe. Rovněž je dobré, aby se zpočátku honičem stala učitelka, aby Rychlonožka mírně zvolnil tempo a dal*

dětem příležitost zažít pravidlo, být úspěšným, a tím je od hry neodradit.

Zdroje:

Svobodová, E. (2010). *Prosociální činnosti v předškolním vzdělávání*. Praha: Raabe.